

רק שמחה

הצדיק מיכנאל זיניא

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

רק שמחה

יגלה נוראות מעלת האדם הזוכה להיות תמיד
בשמחה, ומשמח את ביתו, אשר על-ידיה
ממתיק ממנו את כל הדינים, ונתבטלים ממנו כל
הצרות והיסורים והמרירות, וזוכה להשראת
השכינה עליו.

בנוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,

מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש יבנאל תובב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

רק שמחה

.א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אִי
אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי מַדַּת
הַשְּׂמֵחָה, שְׂצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל הַדְּגִישׁ
מְאֹד מְאֹד עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂיִמְסְרוּ אֶת נַפְשָׁם עַל
מְצוֹת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר, אֲשֶׁר "מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד", וְכָל הַמְצוּוֹת תְּלוּיּוֹת בְּמְצוּהָ זוֹ,
כִּי בְּזֶה שְׂאֲדָם שָׂשׂ וְשִׂמְחָה בְּשַׁעֲהָ שְׂעוֹשֶׂה מְצוּהָ,
הוּא מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְבוֹ, אִיךָ שְׂפִנְנָתוֹ רַק לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְגַלֶּה אֶת פְּנִימִיּוֹת הָאָדָם,

ואיך שכוונתו רצויה לשמים, ואף בשעה שעוברים
 על האדם צרות ויסורים, מרירות והרפתקאות, עם
 כל זאת הוא מחזק את עצמו להיות תמיד בשמחה,
 ומשמח ומחזק את אחרים, זה עקר מעלתו בכל
 העולמות; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, בשעה
 שעוברים עליכם משברים וגלים, לא לפל בדעתכם
 כלל, רק תחזקו את עצמכם להיות תמיד בשמחה,
 ותמסרו את נפשכם על מדת השמחה, וכן ראו
 לשמח ולחזק את אחרים, ואז באמת ימשך עליכם
 אור עליון מלמעלה, כי שמחה של האדם,
 ממשיכה עליו שמחה מעולמות עליונים; ועל-כן
 ראו, בני ובנותי היקרים, בכל מחיר להיות רק
 בשמחה, ושלבל יעלו על לבכם שום קשיות עליו
 יתברך, חס ושלום, וראו לשמח עוד היום, ואל
 תדחפו את השמחה מיום לחברו, כי בפרוש גלו
 לנו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא, פרשת שמיני):
 אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום
 שמח למחר; ועל-כן אף שעובר עליכם היום הנה
 מרירות ומרירות, צרות ויסורים, וכל מיני קשיות
 וספקות, חלישות הדעת והרפתקאות ובלבולים,
 עם כל זאת, ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת

השמחה, ואל תאמרו, שמחר נהיה שמחים, כי מה אתם יודעים מה שיהיה מחר, ואם תדחפו את השמחה מהיום למחר, אז גם למחר תדחפו את השמחה למחרתים, וכן תדחפו את השמחה מיום ליום, עד שיכלו ימיכם ושנותיכם בעצבות ובמרירות ובדפאון; ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, להתחזק עוד היום הזה להיות בשמחה, על אף גדל הצרות והיסורים שעוברים עליכם, ואז אם תהיו שמחים ועליונים היום הזה, אפלו בתוך תקף צרותיכם ומריריותיכם, למחרת תזכו לשמחה יותר גדולה ויותר עליונה, ולמחרתים תהיה השמחה כפל כפלים, וכן ביום הבא, כי אם תתחילו להיות היום בשמחה, והיום תשובו אליו יתברך בשמחה, אזי יום המחרת יהיה כפול, וכן יום המחרתים יהיה כפול ומכפל, וכן מיום ליום, העקר לראות שהיום הזה צריכים להיות רק בשמחה, וזו תהיה התחלת גאלתכם מכל צרותיכם; וזכרו זאת היטב, כי תצטרכו את זה לימים הבאים.

ב.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עָקֵר
הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם לִהְיוֹת תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים,
לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמוֹ וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ וְאֶת יְלָדָיו,
וּלְשִׂמְחָה אֶת הַשְּׂכָנִים וּלְשִׂמְחָה אֶת הַקְּרוֹבִים, וּלְשִׂמְחָה
אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי הַשְּׂמֵחָה הַיָּא מְקוֹר הַקְּדוּשָׁה,
וְכָל מִי שֶׁשְּׂמַח יוֹתֵר, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ יוֹתֵר קְדוּשָׁה,
וְטָהָרָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשְּׂמַח תָּמִיד, וְאֲשֶׁרֵי
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשְּׂמַח אַחֲרִים, וְאַצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד יִקָּר
בֶּן אָדָם שֶׁהוּא מְשַׂמַּח אֶת בְּנָיו, עַד שֶׁבִשְׂבִיל מְצוּהָ
זוֹ שְׂזוּכָה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, נִמְחָלִים לוֹ כָּל
עוֹנוֹתָיו, וְהוּא זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא עוֹד אֶלָּא
כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיֹת בְּיָדוֹ, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד
חָשׁוּב מִי שֶׁשְּׂמַח אֶת בְּנָיו; וְעַל-כֵּן רָאוּ, בְּנֵי
וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים, לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְכֶם וּלְשִׂמְחָה אֶת
אַחֲרִים, וּבְזָכוֹת זֶה תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַפְּתוּבוֹת
בַּתּוֹרָה, וְתִהְיוּ בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם
דָּבָר זֶה, כִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר, וּמִמֶּשׁ אֵין בֵּית שְׂלֹא
תִהְיֶה שֵׁם אֵיזוֹ מְרִירוֹת וְאֵילוֹ צְרוֹת, אֵיזוֹ דְחֻקוֹת

ואילו יסורים, ועל-ידי שאתם באים ומשמחים אותם ומרחיבים את דעתם, ומוציאים אותם מצרותיהם, על-ידי-זה ימחלו לכם על כל עוונותיכם, ותזכו לקנות לעצמכם הרבה רעים וידידים וחברים, כי בני-אדם אוהבים מאד את האדם המשמח ומחזק אותם, כי על-ידי שתחזקו איזה בר ישראל, הוא יאהב אתכם מאד; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, למסר את נפשיכם במצוה היקרה הזו — לשמח את אחרים, ואז תראו אל איזה טוב אמתית ונצחית תזכו.

ג.

בני ובנותי היקרים! תחזקו את עצמכם מאד להיות תמיד שמחים ועליזים, ועל אף שעובר עליכם מה שעובר, חלישות הדעת וקטנות ומחלקת ומריבות מבית ומבחוץ, עם כל זאת עליכם למסר את נפשכם על מדת השמחה, כי מדת השמחה עולה על כל המדות הטובות, כי כשאדם שמח, אזי נכון יהיה לבו ובטוח, שיזכה לעבור את זה העולם בשלום, לא-כן כשנמשכת

רק שמחה

עָלִיו הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת, אֲזוֹ הוּא בְּסִכְנָה גְדוֹלָה
שִׁיפֵל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְעַל־כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה
שְׂאֲתֶם יְכוּלִים רַק לֵהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעַלְיִזִים, וְאֲזוֹ
תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעָה שְׂתִהְיֶה לָכֶם, כִּי הַשְּׂמִיחָה
מִמְשַׁכֶּת לְאָדָם יְשׁוּעָה וְהַרְחַבֶת הַדַּעַת; וְעַל־כֵּן
אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁשְּׂמַח תָּמִיד וּמְשַׁמַּח אֶת אֲחֵרִים,
וְאִף שֶׁהַשְּׂמִיחָה הִיא הַעֲבוּדָה הַקָּשָׁה בְּיֹתֵר לְאָדָם,
כִּי טֹבַע שֶׁל הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ תָּמִיד אֶל
הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַדְּפֹאוֹן, וּבִפְרָט מִי שֶׁכָּבֵר
נִפְגָּע בְּמָה שֶׁנִּפְגָּע וְכוּ', עָלִיו מִתְגַּבְּרֶת וּמִתְפַּשְׁטֶת
מְאֹד הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, עִם כָּל זֹאת זֶה עֵקֶר
גְּדֹלָתוֹ — שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֵהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה;
וְעַל־כֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְהַפִּיךְ אֶת כָּל
הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשְׂמִיחָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לֵהִיּוֹת רַק
שְׂמִיחִים וְעַלְיִזִים, וְאֲזוֹ תִזְכּוּ בְּאַמֶּת לְצֵאת מִצָּרְתְּכֶם,
וּמִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם.

.ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם
בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלִים לֵהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כִּי

השמחה היא היסוד והעקר בחיי האדם, וכך
 המשברים שעוברים על האדם הם רק מחמת
 חסרון השמחה, ואם היו בני-אדם יודעים את
 מעלת השמחה, היו תמיד שמחים ועלזים, והיו
 עושים כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה
 תמיד, כי השמחה היא הרפואה בין בגשמיות ובין
 ברוחניות, והשמחה היא ההצלחה לאדם בין
 בגשמיות ובין ברוחניות; ועל-כן ראו לשמח מאד
 מאד, ועל-ידי-זה תזכו לדבק את עצמכם בחי
 החיים, כי על-ידי השמחה נתרחב המוח והדעת,
 וזוכים להיות דבוקים בו יתברך, ולידע שהכל לכל
 אלקות גמור הוא, כל מה שהאדם זוכה להיות
 יותר בשמחה, על-ידי-זה הוא ממשיך על עצמו
 יותר הארת השכינה, ועל-כן ראו למסר את נפשכם
 על מצות השמחה, שמצוה זו כוללת את כל
 המצוות, כי לא יתרחק האדם ממנו יתברך, כי אם
 על-ידי העצבות והמרירות והדכאונות שנכנסים
 בו, וכן לא ישבר האדם בגשמיות וברוחניות, כי
 אם על-ידי העצבות והמרירות והדכאונות שלו,
 ועל-כן תעשו כל מיני פעולות שבעולם להיות רק
 שמחים ועלזים, ועל-ידי-זה תנצלו מהכל.

ה.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת אשר כל מי
 שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם הַשֵּׁם, וְאִמּוֹנָתוֹ חֲזָקָה, וּמֵאֲמִין
 שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזִי הוּא בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאִין
 לוֹ שׁוֹם דְּאֶגָּה וּפְחַד כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם,
 בְּבַחֲיִנַת: "אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאִים" וְכוּ', כִּי מֵאַחַר
 שֶׁהַכֹּל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל-כֵּן אִין לוֹ לְהִתְיָרָא
 מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי מִי יוּכַל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבָר גְּדוּל אוֹ
 דְּבָר קָטָן בְּלִי רִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהֵלִים
 קיח): "ה' לִי לֹא אֵיֶרָא מַה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם"; וְעַל-כֵּן
 הוּא שִׂמְחָה תָּמִיד, וְאֵפְלוּ אִם לְפַעְמִים בָּאִים עָלָיו
 יְסוּרִים, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מֵאַחַר שִׂיּוּדָע
 שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְבַד, הוּא יְכוּל לְשִׂמְחָה אֶת
 עֲצָמוֹ תָּמִיד, כִּי כְּוִנַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ שְׂמֵבִיא עָלָיו
 הַיְסוּרִים, הִיא בְּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה, אִם לְהִזְכִּירוֹ
 שִׂישׁוֹב בְּתְּשׁוּבָה, אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו, וְאִם-כֵּן כָּל
 הַיְסוּרִים, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, וְעַל-כֵּן
 הוּא יְכוּל לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד, כִּי יוֹדֵעַ, שֶׁהַשֵּׁם
 יִתְבַּרֵּךְ מְלֵא רַחֲמִים, וְכוֹנֵנְתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּוֹדָאֵי לְטוֹבָה,
 וְלֹא לְעוֹלָם יָרִיב, וְלֹא לְעוֹלָם יִסְבֵּל, וּבְוֹדָאֵי יְשׁוּבָה

ה' וירחמהו, ויטיב אחריתו, והיסורים יתהפכו לו
לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח נצחים; ועל-כן
הוא בשמחה תמיד, אבל מי שנוטה, חס ושלום,
מהאמונה, וטועה, חס ושלום, בכפירות של חכמי
הטבע, וסובר שיש טבע, חס ושלום, אז אין לו
שום חיים כלל, כי כל ימיו כעס ומכאובות, כי
מתירא פן יבוא עליו שבר פתאם, וכשבאה עליו
איזו צרה ויסורים, אין לו למי לפנות להישע;
על-כן הוא מלא צער ויסורים ופחדים ועצבות
תמיד, ואין לו שום חיים כלל, אבל מי שיש לו
אמונה שלמה ברצון העליון, שיודע שהכל רק
ברצונו יתברך, אזי זוכה לשמחה גדולה, וכל
היראות והפחדים שיש לו מאיזה דבר שבעולם,
כלם נתהפכין לשמחה גדולה, כי על-ידי-זה הוא
חוזר להשם יתברך, ויודע שהכל לטובה; ועל-כן
ראו, בני ובנותי היקרים, להכניס את עצמכם מאד
באמונה הקדושה, ואל תבלבלו את עצמכם משום
בלבול שבעולם, ותמיד תדעו שהוא יתברך מטיה
ומהנה ומקים את כל הבריאה כלה, ועל-כן מה
ולמה לכם להתבלבל מפל דבר שעובר עליכם, ראו
רק לשמח תמיד, ואז תצליחו בחייכם.

.1

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, אשר
 אף-על-פי שמבאר בספרים, שהדאגה והעצבות על
 העוונות, זהו דבר טוב, אך באמת זה היה טוב אם
 היה חוזר בתשובה על-ידי-זה, שמרבוי הפחד
 והדאגה מהעוונות ישליך כל עסקי העולם הזה
 לגמרי, וישוב בתשובה שלמה להשם יתברך,
 כאשר כבר נמצאו באמת כמה בעלי תשובה כאלו,
 אבל על-פירוב בפרט בדורות אלו מתרחקים יותר
 על-ידי רבוי העצבות, אפלו על העוונות, כי היכלי
 התמורות מחליפין האמת, ומערבבין דעתו מאד,
 עד שנופל לבחינת יאוש, כאלו אין לו עוד תקנה
 לחדש כנשר ימיו, ובתוך כך מתגברין עליו עצבות
 הפרנסה ורבוי תאנות ממון, ולהנהיג ביתו
 בגדולות, עד שכל ימיו מלאי עצבות ויגונות בלי
 שעור, וזה מזיק ביותר, כי על-ידי-זה אינו יכול
 לישוב דעתו כלל מה הוא עושה בזה העולם, כי
 לעקר ישוב הדעת זוכים על-ידי שמחה, על-פן
 צריכין להתחזק מאד לשמח את נפשו בכל מיני
 העצות הקדושות, ולהזכיר לעצמו בכל עת

החסדים שעשה עמנו השם יתברך בכלל ובפרט, שזוהי בחינת מצות זכירת יציאת מצרים בכל יום, ולידע ולהאמין, כי בודאי לא לחנם גמל עלינו חסד כזה שהוציאנו ממצרים, ונתן לנו את תורתו הקדושה, וקרננו לצדיקי אמת בכל דור ודור, כי מזה אנו רואין בחוש שהשם יתברך חושב מחשבות להיטיב עמנו לנצח, וגם עתה אנו זוכים לחטף בכל יום כמה מצוות — יציאת ותפלין וכו', וגם אנו בטוחים ומחכים ומקוים לאחרית טובה בכח צדיקי האמת, כי כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, נמצא שההתחזקות והשמחה הזאת היא בעבר והנה ועתיד שהיא כלל בחינת הזמן, ועל-ידי-זה מחיים את כל הזמן והימים בעבר והנה ועתיד, כי עקר נקדת חיות הזמן היא שמחה של מצוה, וכן לענן כלל ישראל, שאף-על-פי שבודאי צריכים להתאבל ולקונן מאד על חרבן בית-המקדש בכל לילה בחצות, וכן בפרט גם-כן, כי בודאי צריך כל אחד לצעק ולקונן מאד על עוונותיו שגרמו חרבן בית-המקדש, וגם עתה מעכבין בגינו עדין, אבל אף-על-פי-כן אי אפשר לקונן כל היום, כי על-ידי עצבות וקנינות לבד אי

אפשר לחיות, פי עקר החיות דקדשה הוא שמחה, ועל-כן באמת מסימין הקינות בפסוקי נחמה, והנחמה היא גם-כן בעבר, הנה ועתיד, הינו במה שכבר יסדו לנו אבותינו הקדושים יסוד בית-המקדש, ואברהם יצחק ויעקב התפללו שם, ודוד המלך, עליו השלום, זכה למצא כבר את מקומו ביגיעות עצומות, ואף-על-פי שכבר נחרב פעמים, אף-על-פי-כן לא נחרב, רק הבנין שעל גבי היסוד, אבל יסוד הבנין עצמו שהוא קדשת המקום אשר מצא דוד להשם, זה אי אפשר להחריב בשום אופן, כמו שכתוב: "זאת מנוחת עדי עד פה אשב פי אוייתה", וזה בחינת השמחה והנחמה בישועות שבעבר, וכן בהנה, אנו מנחמין עצמנו בקדשת בתי הכנסיות ובתי המדרשות, שהם בחינת מקדש מעט, ועקר השמחה היא עם התקווה שלעתיד, שאנו מקוים אליו יתברך, שיבנה לנו בית מקדשנו ותפארתנו באפן שלא יהרס לעולם, שאז תגדל השמחה עד אין קץ, כמו שכתוב (תהלים קכו): "אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה"; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, רק להתחזק תמיד להיות בשמחה עצומה, ואפלו שתאמרו בלילה סדר תקון חצות

ותקוננו על חרבן בית-המקדש, וכן על שאתם גורמים שלא יבנה עדין, חס ושלום, עם כל זאת הכל צריך להיות בשמחה עצומה, כי סוף כל סוף יבנה, והתפלה והבכיות שלכם יהיו להם חלק בבנין בית-המקדש ובגאלתנו העתידה לבוא במהרה בימינו.

.ז.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, אשר כל מי שיש לו אמונה שלמה בהשם יתברך, בודאי ראוי לו לשמח תמיד בהשם יתברך, וזה הדבר אי אפשר לבאר בכתב, כי הוא לכל חד כפום מה דמשער בלביה, וכן לשמח בשמחת המצוות בחינת "פקודי ה' ישרים משמחי לב", כי בודאי אין שמחה בעולם כשמחה זו, כי זה כל אדם יכול להבין — שבעולם הזה אין שום שמחה, כי מה יתרון לו לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש, וימינו כצל עובר, ואחרית שמחה תוגה, ועל-בן באמת החוקרים והכופרים, רחמנא לצלן, אין להם שום שמחה אמיתית כלל, וכל ימיהם הם מלאים

עֲצָבוֹת וַיְגוֹן וַאֲנָחָה, כִּי מֵאַחַר שְׂכּוֹפְרִים בְּתוֹרְתוֹ
 הִקְדוּשָׁה וּבַעֲשִׂית מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדִים מִלְּבָם
 טְעָמִים שֶׁל הַבֵּל וְשִׁטוֹת עַל עֲשִׂית הַמְצוּוֹת, כְּאֵלוֹ
 הֵן נְמוּסִיּוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, אִם־כֵּן מֵהֵיכָן יִקְבְּלוּ חַיּוֹת
 וְשִׂמְחָה?! וְעַל־כֵּן עֵקֶר הַקְטְרוּג וְהַהֲתַגְרוֹת שֶׁל
 הַסְטֵרָא אַחְרָא, שְׂמֵתְגָרִין בִּישְׂרָאֵל, הָעֵקֶר הוּא
 בְּשִׂמְחָה שֶׁל הַמְצוּוֹת, כִּי עַל גּוֹף הַמְצוּוֹה הֵם
 יְכוּלִים לֹמַר שֶׁהִיא נְמוּסִית, חֵס וְשָׁלוֹם, כְּשֶׁאֵד
 נְמוּסֵי הָעַמִּים, חֵס וְשָׁלוֹם, אֵד כְּשֶׁרֹאִים שִׂישְׂרָאֵל
 שְׂמִיחִים כָּל־כַּף בַּעֲשִׂית הַמְצוּוֹת וּמוֹסְרִים נִפְשָׁם
 עֲלֵיהֶם, עַל זֶה הֵם מִתְקַנְאִים וּמִתְגָּרִים בָּהֶם מְאֹד;
 וְעַל־כֵּן עֵקֶר הַכְּנַעַת הַסְטֵרָא אַחְרָא הוּא דִּיקָא
 עַל־יְדֵי עֲשִׂית הַמְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה; וְלִכֵּן רְאוּ, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם בְּשִׂמְחַת הַמְצוּוֹת
 שְׂאֵתָם זוֹכִים לְקַיֵּם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְקַיֵּם מְצוּוֹת
 מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, וְהָעֵקֶר בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעַל־יְדֵי־
 זֶה לֹא תוּכַל לָכֶם שׁוּם בְּרִיָּה, כִּי מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְקַיֵּם
 מְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה זֶה עוֹלָה עַד אֵין סוּף; אֲשֶׁרֵי מִי
 שְׂמֵקִים אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵז יִמְשֵׁף
 עָלָיו אֹר נִפְלָא; אֲשֶׁרֵי לוֹ!

ח.

צָרִיף שְׁתַּדְּעוּ, אֱהוּבֵי, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים!
 מַחֲמַת שְׁטָבַע הָאָדָם נִמְשָׁף אַחַר הָעֲצָבוֹת מְאֹד, כִּי
 כָּל אָדָם מְלֵא יְסוּרִים וַיְגוּנוֹת כִּידוּעַ לְכָל אַחַד,
 עַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכּוֹחוֹת
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִחָה אֵי אֶפְשָׁר שְׂתַּהַיֶּה
 עַל-פִּי-רֹב כִּי אִם עַל-יְדֵי מְלִי דְשִׁטּוֹתָא, וְזֶהוּ בְּחִינַת
 מְלִי דְבְּדִיחוֹתָא, שֶׁהֵיוּ נוֹהֲגִין הַתַּנְאִים וְהָאֱמוּרָאִים
 הַקְּדוּשִׁים קֹדֶם הַלְמוּד כְּדִי לְבוֹא לְשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי
 מְלִי דְבְּדִיחוֹתָא שֶׁהֵם מְלִי דְשִׁטּוֹתָא דִּיקָא, וְזֶה
 נִמְשָׁף מַחֲמַת שְׁעָקֵר גְּלוּת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא גְּלוּת
 הַשְּׂכִינָה, הִיא מֵה שְׁהַעֲצָבוֹת, שֶׁהִיא הַסְּטָרָא אַחְרָא
 וְהַקְּלָפוֹת מִתְּגַבְּרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵינָן מְנִיחוֹת לָהֶם
 לְשִׂמְחָה בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, נִמְצָא
 שְׁעַכְשׁוֹ הַשְּׂמִחָה בְּגְלוּת בֵּין הַסְּטָרָא אַחְרָא
 וְהַקְּלָפוֹת, וּמִשָּׁם נִמְשַׁכֶּת כָּל הַשְּׂמִחָה שֶׁל הַעֲכוּוֹם
 (הַגּוֹיִים) וְהַרְשָׁעִים, כִּי הַסְּטָרָא אַחְרָא נִקְרָאת יְגוּן
 וְאֵנְחָה כִּידוּעַ, אֵךְ כָּל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ אֲצֵלָם נִמְשַׁכֶּת
 רַק מִבְּחִינַת גְּלוּת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא שְׂמִחְתָּן שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא עַכְשׁוֹ בְּגְלוּת, וּמְנַצְּצוֹת הַשְּׂמִחָה

שנפלו ביניהם בגלות, משם כל שמחתם לפי שעה, ובאמת אחריתה של שמחה זו היא תוגה ויגון ואנחה, ועל זה נאמר "ולשמחה מה זו עושה"; ועל-כן מחמת שהשמחה היא עכשו בגלות ומלבשת במלין דעלמא שהם מלין דשטותא, על-כן מי שרוצה לבוא לשמחה — לשמח בקדשת יהדותו, אי אפשר לו לבוא לשמחה זו על-פירב כי אם על-ידי מלין דשטותא, כי לשם נפלה השמחה בגלות, ועל-כן האיש הישראלי כשמשמח את עצמו על-ידי מלין דשטותא, על-ידי זה מעלה נצוצות השכינה מגלותא, ועל-ידי שמעלה נצוצות השכינה מגלותא על-ידי זה מעלה נצוצות השמחה מהגלות, וחוזרין ועולין נצוצות השמחה למקורן ולשרשן שהן אצל ישראל, כי מקור נשמות ישראל הוא בבחינת שמחה, שהיא השכינה; ועל-כן, בני ובנותי היקרים, תעשו כל מיני פעלות להיות תמיד שמחים ועלזים, כי בזה השכינה שהיא שמחתן של ישראל יוצאת מהגלות; אשרי מי שמשמח את עצמו תמיד!

ט.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, אשר כל העולם הזה הוא מלא כעס ומכאובות ויגון ואנחה, וכל חיותנו וקיומנו הוא רק על-ידי בחינת שבת שהיא עלמא דאחי, כי רק זה כל תכליתנו, כי בודאי לא ברא השם יתברך את האדם בחכמה נפלאה ונוראה כזאת בשביל שישבל עמל וכעס כזה בזה העולם, כי פונת השם יתברך בודאי רק לטובה, וכל הבריאה היתה בשביל לגלות רחמנותו וטובו, אף עקר בריאת האדם הוא רק בשביל התכלית שהיא בחינת שבת, וזה כל הנחמה על כל הצרות והיגונות שסובל האדם בזה העולם, ועל-פן צריכים להתגבר מאד בכל עת להמשיך שמחה על עצמו, והעקר על-ידי שישתפל על הסוף שהוא תכלית העולם הבא, שאז יתהפך הכל לטובה, כי אפלו הפחות שבישראל והגרוע שבגרועים אין שעור לכל נעימות הטוב הנפלא שייזכה אז, ועל-ידי-זה יוכל לשמח את עצמו גם עתה בכל מה שעובר עליו, עד שייזכה על-ידי-זה לצאת מגלותו מהיכלי התמורות, ויזכה לכל טוב.

י

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי בזה העולם עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים, כי בזה העולם מתפשטים מאד היכלי התמורות, שהם כלל הסטרא אחרא והקלפות והיצר הרע, ודרךן להמיר ולהחליף הכל — רע בטוב וטוב ברע, עד שרוצים להביא את האדם לידי המרה ממש, רחמנא לצלן, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שפת קה:), שפך אמנותו של היצר הרע, היום אומר לו עשה כך, ומחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו לך עבד עבודה זרה, והולך ועובד; וכאשר רואים את זה בחוש בדורותינו אלו, אשר הערב רב מתפשטים מאד מאד, ומחדירים בארצנו הקדושה כל מיני פתות עבודה זרה, עד שהם מעבירים על הדת למאות ולאלפי נשמות ישראל, רחמנא לצלן, ועקר התגברותם — על ידי עצבות, שרוצים להפיל את האדם ולרחקו מהשם יתברך, על ידי סברותיהם המהפכות והמזיפות, ומחלישים דעתו כאלו אפסה תקותו, חס ושלום, על-כן צריך האדם לעמד כנגדם ולהתגבר עליהם, על-ידי

שִׁיחָהּ וְיָמִיר הַכֹּל לְטוֹב, בְּבַחֲיִנַת: "שֶׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
 יִשְׁיגוּ וְנִסּוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה", שְׁצָרִיכִים לְחֹטֵף הַיָּגוֹן
 וְאֲנָחָה עֲצָמָם וּלְהַפְכֵם גַּם-כֵּן לְשִׁמְחָה, וְלוֹמַר
 לְנַפְשׁוֹ: אֲדַרְבָּה, זֶהוּ תִקְרָף שִׁמְחָתִי, שְׂרָחוּק כְּמוֹנִי
 כָּל-כָּף כָּל-כָּף כְּמוֹ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ בְּנַפְשִׁי, אֶף-עַל-פִּי-
 כֵּן אֲנִי מִתְלַבֵּשׁ בְּצִיצִית וּמְנִיחַ תְּפִלִּין וְכוּ', אֲשֶׁר
 אֵין כָּל הָעוֹלָם כְּדַאי נֶגְדַי אֹרֶךְ נִקְדָּה אַחַת שֶׁל אֵיזוֹ
 מְצוּהָ בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמְצוּהָ, כְּגוֹן בְּבִקְרָה,
 שְׁמַתְעֻטֵּף בְּצִיצִית, צְרִיף לְשִׁמְחָה נַפְשׁוֹ מְאֹד דִּיקָא
 מִתּוֹךְ עֲצָם רְחוּקוֹ, כִּי הֲלֹא אַחַר כָּל אֵלֶּה, אֶף-עַל-
 פִּי-כֵּן אֲנִי זוֹכֵה עֵתָה בְּרִגְעָה זֶה לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית
 שֶׁהַפְּלִיגוֹ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים בְּזִכּוֹת מְצוּהָ זֹאת מְאֹד,
 וְכִמוֹ שְׁאוּמְרִים בְּתַפְלָה שֶׁקֹּדֶם עֲטִיפַת הַטְּלִית: וְכֵן
 תַּתְעַטֵּף נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּאוֹר הַצִּיצִית וְכוּ',
 וּמִי יָכוֹל לְשַׁעַר בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל הָאוֹר הַגְּדוֹל,
 הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל צִיצִית וְכִיּוֹצֵא בְּשָׂר מְצוּוֹת,
 בְּפֶרֶט כְּשֶׁבָאִים שֶׁבַת אוֹ יוֹם טוֹב, שְׁצָרִיכִים לְקַבְּלָם
 בְּשִׁמְחָה מְאֹד, וְלְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת שִׁמְחָתָם גַּם לִימֵי
 הַחַל, וְכֵן קֹדֶם הַתְּפִלָּה, שְׁצָרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל בְּשִׁמְחָה
 מְאֹד, וְכֵל מַה שֶׁהִסְטָרָא אַחֲרָא רוּצָה לְבַלְבְּלוֹ
 בְּעֲצָבוֹת הַרְבֵּה מְרַבּוּי פְּגָמָיו וּמְרַבּוּי דְּאֲגוּתָיו וְכוּ',

אֹז אֲדַרְבֵּה עַל-יְדֵי כָּל זֶה יִשְׂמַח נִפְשׁוֹ בְּיֹתֵר וְיֹתֵר,
 כִּי אֶף-עַל-פִּי-כֵן אַחַר כָּל אֵלֶּה אָנִי זֹכֵה לַחֲטָף
 טוֹב כְּזֶה, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְּלִי, וְסוּף כָּל סוּף לֹא
 יִשָּׂאֵר מִמֶּנִּי כִּי אִם זֹאת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְגַּבֵּר לַעֲשׂוֹת
 כָּל הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא יַעֲלֶה
 מֵהֵיכָלֵי הַתְּמוּרוֹת, שֶׁהֵם עֶקֶר הַיְגוֹן וְאַנְחָה, וְיִכָּרֵר
 הַנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁהָיוּ בִּינֵיהֶם בְּגָלוּת, עַל-יְדֵי
 שִׂמְחָתָהּ הַיְגוֹן וְאַנְחָה עֲצָמוֹ לְשִׂמְחָה, עַד שְׂזוּכָה
 עַל-יְדֵי-זֶה לַעֲלוֹת מִדְּרָגָה לְדְרָגָה מִנְּה"י לְחַג"ת
 וּמִחַג"ת לְחַב"ד, (מִנְּצַח, הוֹד, יְסוּד, לְחֶסֶד, גְּבוּרָה,
 תְּפָאֲרֵת, וּמַחְסֵד, גְּבוּרָה, תְּפָאֲרֵת, לְחֶכְמָה, בִּינָה,
 דַּעַת), עַד שְׂזוּכָה לְבַחֲיַנֵּת כְּתוּר שְׁשֵׁם מְקוֹר
 הַשִּׂמְחָה, בְּחֵינֵת: "וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים",
 וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר אֶת עֵינֵן הַשִּׂמְחָה בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, כִּי מֵה שֵׁיִשׁ לְעָרֵב רַב שְׁלִיטָה עַל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל הוּא רַק מְחַמֵּת הָעֲצָבוֹת וְחַלִּישׁוֹת הַדַּעַת
 שֶׁמְשַׁלְּיָן עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁנִּדְמָה כְּאִלוֹ אֶבֶד מִנוֹס
 וְתַקְוָה, חֵס וְשָׁלוֹם, אֲבָל בְּשַׁעַה שֶׁמְחַזְּקִים אֶת
 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה, עַל-יְדֵי-
 זֶה דִּיקָא יִזְכּוּ לְמָה שִׁיִּזְכּוּ; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשִּׂמְחָת תְּמִיד
 בְּקִדְשַׁת יְהוּדוּתוֹ, וּמְשַׂמַּח אֶת אֲחֵרִים, וְאֹז יֵאִיר בּוֹ

אורו יתברך תמיד.

יא.

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, אשר עקר השמחה שהיא החיות של ישראל היא על-ידי נקדת האמת שבלב האיש הישראלי, שנפשו יודעת מאד קדשת אמונת ישראל, שזו כל שמחתנו, בחינת: "אנכי אשמח בה", וכל אדם כפי מה שהוא, אם יזכיר לעצמו שאף-על-פי-כן הוא מורע ישראל, והבדילנו מן התועים בכמה בחינות, יכול לשמח את עצמו בכל מקום שהוא על-ידי-זה, ועל-פן עקר השמחה היא בחינת קדשת יעקב, בחינת "יגל יעקב ישמח ישראל", כי יעקב הוא בחינת אמת כידוע, שהוא בחינת נקדת האמת שמשרשת בכל אחד מישראל, שעל-ידי-זה עקר השמחה, אבל הבעל-דבר מתגרה על זה ביותר, ובתחלה מסית את האדם ומחטיאו ומטרידו בטרדת הפרנסה וכיוצא, ומונעו מעבודת ה', ואחר-כך הוא מוסיף להתגרות בו בעצבות ובמרה שחורה מאד, ובפרט בעת שמתעורר באיזו

התעוררות דקדושה לעשות איזה דבר שבקדושה, אז מתגרה בו בעצבות יותר, שזה מזיק מאד לאדם, וזה עקר מלחמת יעקב עם שרו של עשו, שהוא הפעל-דבר שרוצה להאריך הגלות מאד על-ידי התגברות העצבות, ויעקב נלחם עמו בכל דור, והנה ביעקב בעצמו שהוא הצדיק האמת בודאי אין לפעל-דבר כנגדו שום כח, כי הוא קדוש מאד בפרט בקדשת הברית, ואין לעצבות שעקרה נמשך מפגם הברית שום אחיזה בו, רק עקר המלחמה בעבור יוצאי ירך יעקב, שהם הנפשות הקטנות בחינת רגליו, שבהן עקר אחיזת העצבות, אף אף-על-פי-כן הצדיק בגדל כחו מתגבר עליו, על-ידי שממשיך השמחה ממקור השמחה, שהוא בחינת כתר עליון, ועל-ידי-זה יכול לשמח גם את הנפשות הנפולות והירודות והחלושות מאד, לרפאותן מצליעתן, עד שיגדל אור השמחה עליהן כל-כף, עד שיהפכו כל היגון ואנחה לשמחה, שדיקא מתוך עמק חלשותם ופחיתות מדרגתם תגברו ביותר להחיות את עצמם, ולשמח את נפשם בתכלית שלמות השמחה במעט נקדתם הטובה ובקדשת יהדותם, ועל-ידי-זה מכניעין את

היכלי התמורות כל-כף, עד שהם בעצמם מכרחים להחזיר ולהוציא ולהשיב אל הקדשה וכל הנצוצות הקדושים שהיו ביניהם, שעל-ידי-זה נתגדלת קדשת השמחה ביותר, עד שעולין מדרגה לדרגה, עד שבאין באמת לתכלית מקור השמחה, בחינת: "ושמחת עולם על ראשם", וזה בחינת מה שיעקב הכריח לשרו של עשו עצמו להודות לו על הברכות; ועל-כן אשרי מי שזוכה להתקרב אל הצדיק האמת, שקדוש בקדשת הברית, והוא שמחתן של ישראל, שעל ידו אפלו הכי רחוק והכי מגשם ומזהם, גם-כן יכול להתקרב אליו יתברך, ולחזר בתשובה אמתית, אשרי לו!

יב.

עליכם לדעת, בני ובנותי היקרים, אשר עם ישראל יש להם לשמח תמיד כל ימי חייהם, על אשר זכו להיות בחלקו של הקדוש-ברוך-הוא יתברך, אשר בחר בנו מכל עם וכו', וכמו שאנו מתפארים בזה באמת בכל יום: "אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו", וכל

מה שנתרבין ישראל ביותר, נתרבית ונתגדלת
 השמחה ביותר, כי ברב עם הדרת מלך, והדרת
 מלך היא בחינת שמחה, כמו שכתוב: "הוד והדר
 לפניו עז וחדוה במקומו", שכל מה שישאל
 נתרבין ביותר נתגדלת השמחה ביותר, כי כל אחד
 מישראל, על-ידי עבודתו את השם, על-ידי-זה
 מעלה ומברר השמחה ממעמקי הקלפות, ומתפזר
 ביותר היגון ואנחה לשמחה, שעל-ידי-זה נתגדלת
 השמחה ביותר, עד אשר תתברר כל השמחה
 בשלמות ממעמקי הקלפות, שאחיותם בבחינת
 רגלין, בבחינת: "רגליה יורדות מות", שהם בחינת
 היגון ואנחה שהם סטרא דמותא, וכשתתברר
 השמחה משם, ויעלו הרגלין מאחיות הקלפות, אז
 יבוא משיח, ויקים: "ועמדו רגליו ביום ההוא על
 הר הזיתים" וגו', שזהו בחינת "עד דמטי רגלין
 ברגלין" המובא בזהר הקדוש ובכתבי האריו"ל,
 וזה בחינת מעלת קדשת הרקודין של האיש
 הישראלי, שכשזוכה להיות בשמחה כל-כף עד
 שמרקד, בזה מעלה הרגלין מהקלפות, וזה בחינת
 הפלגת השמחה, שתהיה בימי המשיח במהרה
 בימינו, שעל-ידי-זה יהיה עקר הגאולה, כמו

שְׁפָתוֹב (יִשְׁעֶיָה נה): "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצְאוּ", וְכֵן עוֹד
פְּסוּקִים הַרְבֵּה כִּיּוֹצֵא בָּזֶה, וְאִזּוֹ יִתְהַפֵּף בְּשִׁלְמוֹת כָּל
הַיְגוֹן וְאִנְחָה לְשִׂמְחָה, בְּבַחֲיִנַת: "שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה
יִשְׁיגוּ וְנָסוּ יְגוֹן וְאִנְחָה" הַנֶּאֱמָר עַל יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ,
וְכִמוֹ שְׁפָתוֹב (יִרְמְיָה לא): "וְהִפְכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן
וְנַחֲמַתִּים וְשִׂמְחָתִים מִיְגוֹנָם" דִּיקָא, וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה
שֶׁל יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ תִּהְיֶה עַל-יְדֵי קְבוּץ גְּלוּיֹת,
עַל-יְדֵי שְׂתִירְבוּ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יִשְׁעֶיָה ס):
"הַקֶּטֶן יִהְיֶה לְאֶלֶף" וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי שְׂתִירְבוּ
יִשְׂרָאֵל, וְיִתְקַבְּצוּ יַחְדָּו, עַל-יְדֵי-זֶה תִּגְדֹּל הַשִּׂמְחָה
מְאֹד, בְּבַחֲיִנַת (מְשָׁלִי כט): "בְּרִבּוֹת צְדִיקִים יִשְׂמַח
הָעָם", וְיִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים כָּלָם צְדִיקִים כְּמוֹ שְׁפָתוֹב
(יִשְׁעֶיָה סח): "וְעַמֶּךָ כָּלָם צְדִיקִים", וְעַל-כֵּן צְרִיכִים
לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי דִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה נִקְרָב אֶת גְּאֻלְתָּנוּ, וְנִזְכָּה לְהַגְאֵל גְּאֻלַּת
עוֹלָם עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, שְׂבוּא יְבוּא וְיִגְאֻלְנוּ,
אָמֵן!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח ה'תשל"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויירדפו אל האברך היקר לי מאד, שותף ממי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף לפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שימתקו ממך כל הדינים, ותהיה נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא.

אודות כל הצרות שעוברות עליך וכו', תאמין לי, ידידי היקר, אם אתה תברח רק אל הקדוש-ברוך-הוא ולא אל בשר ודם, אז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, אבל בתנאי שתהיה בטל ומבטל לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, ולא תרצה שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ותבקש ותתחנן ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי מי שזוכה להבטל לגמרי אל עצם עצמיות אלקותו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, אז נשתנתה מערכת השמים ורואה נסים נגלים, ואם השוגא וכו' וכו', צריך לקבל מפלה וכו' וכו', הרבה דרכים יש למקום ברוך הוא יתברך שמו איך להפילו, אתה לא צריך לפחד כלל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

50x12 ש"ח

פּרנס שבווע

פּרנס יום

"אין עוד חסד גדול יותר מזה האכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבנאל

101x12 ש"ח

פּרנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

הספר הקדוש הזה הודפס
לזכות
עילאי בן גלית
רפואה שלימה בקרוב מאוד
רפואת הנפש והגוף

הקונטרס הקדוש הזה הודפס לרפואת
חיים אריה בן עדנה גורג'יה
ולכל חולי עם ישראל
ולהצלחת משפחת בן תורה
ולהצלחת כל משפחת סימן טוב
ולהצלחת כל משפחת אלמוג ולוי
שיזכו לעבוד את ה' בשמחה תמיד
בבריאות, איתנה אהבה, זריזות והתלהבות

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הקונטרס הקדוש הזה

הודפס

לעילוי נשמת

האמא החשובה

שרה בת חנה

כ"ב סיון תש"פ

ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת

משפחת פרג'ון

ליאור בן שרה ענת

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

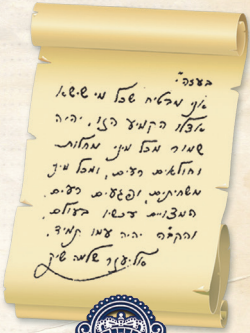
מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל
על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר
ברסלב סיטי" בכתובת:
www.breslevcity.co.il
הקמיע'

**המקור
זהה
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לד, רטב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666